

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

Tárgy

636

Hely

Idő

"1921"

Személy

Szerző:

Cím: *Megszüntették a kutyatemetőt*

Forrás:

*Uj Nemzedék*Bp.
(Hely)1921 IV
(Idő)

(Köt. v. füz.) (Oldal)

Megszüntették a kutyatemetőt

Márvány síremlékek kutyák sírján. — Kozarek hóhérezvegye a siroknál. — Séta az állategészségügyi telepen.

— *Az Uj Nemzedék tudósítójától* —

Nemcsak Párisban és Londonban van látványosság számba menő kutyatemető, hanem Budapestén is. Kinnt messze a Gyáli-ut végén, a rákóc erdő mellett fekszik az állategészségügyi telep, melynek egyik tágas sarkában márvány és kősíremlékek fehérlenek. A művészies kivitelű kövek alatt pincsik, foxik, buldogok és egyéb kutyák nyugszanak, melyeket nagy pompával ide temettek. A gyönyörű emlékkövön rajta van az állat fényképe is üveg alatt, hogy az eső le ne mossa. Meghatóbbnál-meghatóbb sírfeliratok olvashatók.

*Felejthetetlen kis kutyám,
Fifi emlékére.*

Egy budapesti német ember önmagát is meg akarta örökíteni, mert az emlékoszlopra dögölt kutyája neve mellé, rávésette saját nevét is:

*Unser treuer Lord.
Wanke Schnabek, Izabella-utca 90.*

Az „Unser treuer Lord” kövér buldog kutyája. Megállapítható a sirkőre függesztett fényképről. A többi felirat is hasonló tartalmu, csupa áradozás minden szó. A legszerényebb még egy vörösmárvány, melyen csak ennyi áll:

Juczikómnak.

A telep öre őszhaju, pipás öreg bácsi, fej csóválás közben magyarázza, hogy nincs az a hét, amelyen ne jönnének ki kocsin, vagy automobilon a bánatos „hozzátartozók”. kil viharog, koszorut hoznak és sűrű könnyhullás között üljeyezik el az apró sirokon.

— Többnyire kövér öregasszonyok járnak ide — beszéli — oszt itt töltenek néha félna-

pot is. *Láttam uram olyan parádés kutyatemetést is, aminőben nekem soha nem lesz részem.*

Nagyon ingvelte az öreg a kutyákat. Dühöngve panaszkodott, hogy a „kutya se törődik az emberrel”, amiben nyilván neki van igaza, mert ő épp eleget láthatta, hogy viszont az ember törődik a kutyával.

Körülbelül 50–60 kutyát temettek el ilyen díszesen. Több kutyatemetés azonban már nem lehet, mert a városi tanács a temető izléstelen voltára való tekintettel *megtiltotta a további elföldeléseket.*

Az ör figyelmeztet, hogy a kutyatemető mögött levő magános házban lakik *Kozarek* hóhérezvegye és fia. Bekopogtatok a házba, hol öreg, töpörödött anyóka jött elem és barátságosan tessékel be a szobába. Kijelenti, hogy szereti az újságírókat, mert már többször irtak róla. A fiával együtt áradozó hangon beszélnek a régi dicsőségről, amikor még *Kozarek* mester dolgozott a bitófa alatt. A fiu büszkén emlegeti Spanga Ferenc és Fitélit s ezenkívül 91 gonosztevőt, kiket a „mi apánk” végzett ki.

— A mai hóhérok meg sem közelítik a mi apánkat, aki ugy akasztott, hogy másfél perc alatt meghalt az illető. Ezt csinálja valaki utána.

— Nem irtózott az ura foglalkozásától? — kérdem tőle.

— Hogy gondol ilyet? Vajszive volt az én uramnak, mindenki csodálta a jóságát, dehát a hivatal az más.

Kihuzza az egyik szekrény fiókját és kötéldarabkákat vesz ki belőle. Darabok azokból a kötelekből, mellyel *Kozarek* felakasztotta az elítélteket. Megmutatja a bitófa szegeit is és nagy hóhérbárdot tart elem.

— Ezt a bárdot *Boll* Ferenc budai hóhéradta apámnak, aki 49-ben az aradi vértanukat végezte ki.

Csupa öröm az arcuk, hogy beszélgethetnek „dicsőséges” apjukról. Hallgattam volna őket még tovább is, de a temető mellett levő kutyaketrecekből éktelen ugatás hallatszott. A

telepre hozzák a pesti utcán összefogdosott kutyákat. Három napig tartják az ebet a ketrecben, ha jelentkezik a tulajdonosa, úgy 20 koronáért kiadják, *ellenkező esetben megölik.*

A ketrecnél zöld ruhás nő álldogál és kis fehér foxi körül örömtől magánkivül orditozza:

— Édes drága életem, aranyos kutyám, csak hogy megvagy!

Az ölelgetett, simogatott kutya hizelgő vinnyogás közben ugrándozik önagsága elé.

Fliegl László állatorvos, az állategészségügyi telep igazgatója, elmondja, hogy *minden nap fognak 6–8 kutyát*, de ezeket a tulajdonosok többnyire kiváltják. *25–30 veszett kutya akad évente.* Rengeteg kutya tűnik el mostanában Budapesten.

Fliegl megmutatta a telep gyönyörűen felszerelt intézetét, hol az *elpusztított állatokból sertések, halak, baromfiak számára igen tápláló, ugynevezett husport készítenek.* Az egyik terem tele van husport tartalmazó zsákokkal. Ilyen zsákokba kerülnek az elpusztult kutyák és pesti konflislovak, hogy kimulásuk után is hasznót hajtsanak.

Távózáskomkor nagy fehér juhász kutyát pillantottam meg. Mozdulatlanul, mereven állott az egyik dombon és szintelen szürke szemekkel a kutyatemető tarka sirkőveire bámult. Talán a vérről gondolkodott.